

Odota, odota...

Elämme adventin aikaa, uusi kirkkovuosi on jälleen alkanut. Saamme sytyttää uuden adventtikynttilän joka sunnuntai, kunnes koittaa todellinen valon ja ilon juhla - joulun, Jeesuksen syntymäjuhla.

Adventti tulee latinan kielestä ja merkitsee saapumista, odotuksen aikaa. Valmistelemme joulua, kuka mitenkin. Toiset aloittavat aikaisin, toisille joulun tulee kotiin vasta jouluviikolla kuusentuoksun mukana. Lahjojen antamisella haluamme ilahduttaa läheisiämme, vaikka joskus on vaikea keksiä, mitä antaisi. Haluamme osoittaa kiitollisuutta lahjalla: ”Kiitos, kun olet elämässämme.” Saamme opettaa lapsiammekin – ei vain saamisen – vaan myös antamisen iloon.

Lapset ovat usein malttamattomia joulun odotuksen suhteen. Kalenterin suklaat saattavat kadota parempiin suihin päiviä liian aikaisin. Joka päivä mietitään, montako yötä jouluun vielä on. Selaillaan kauppojen lelulehtiä ja upeita joulukoristeita. Joulun on lapsille kuin oma maailmansa, jonne saa pääsylimän vain kerran vuodessa. Lahjoja etsiskellään komeroista, kun vanhempien silmät välttävät. Silti, vaikka olisi paljon mukavampi avata lahja vasta sitten, kun se on koristanut kuusen alusta yhden yön yli.

Emme me aikuiset taida yhtään olla sen kärsivällisempiä elämän lahjojen suhteen. Monien asioiden toivoisimme tapahtuvan heti. Muutosten aiheuttaman tuskan toivoisimme olevan nopeasti ohi. Lapsen kasvukipujen katsominen ja niissä tukeminen vaatii kärsivällisyyttä ja aikaa. Tieto siitä, että joku päivä on vähän valmiimpaa, ei aina vaikeana päivänä lohduta. Toisaalta joka päivä näemme lapsen oppivan uutta, onnistuvan ja oivaltavan. Silloin tiedämme, kuinka valtavan arvokkaan tehtävän olemme kasvattajina saaneet.

Odota, odota... Katso ja kuuntele. Toivo ja uskalla luottaa.

Ensimmäinen adventti aloittaa myös kirkkovuoden ”pikkupaaston”. Sitä voisi kuvailla myös pienten kiitollisuuksien ajaksi. Adventin raamatunkohdat kertovat kaikkivaltiaan Jumalan läsnäolosta maailmassa. Jeesus syntyi kerran tänne luoksemme ihmiseksi. Hän myös kerran tulee takaisin noustamaan häneen uskovat ikuisen iloon Jumalan luo Taivaaseen. Kiitos ja ylistys siitä Taivaan Isälle!

Odota, odota... Raamatussa kuvaillaan usein sitä, kuinka joku joutuu odottamaan pitkään Jumalan suunnitelman valmistumista. Mooses vuorella, Israelin kansa autiomaassa, Jeesus itse erämaassa. Mekin itse oman elämämme ja Jumalan tahdon kanssa. Jos kiirehdimme asioiden edelle, voimme jäädä paitsi odottamisen tarjoamasta siunauksesta. Joulun tulee valmistellen ja valmistelematta, mutta sydämellämme on nyt oivallista aikaa odottamiseen, rauhoittumiseen ja joulun ilosanoman vastaanottoon.

*En etsi valtaa, loistoa, en kaipaa kultaakaan;
mä pyydän taivaan valoa ja rauhaa päälle maan!
Se joulun suo, mi onnen tuo ja mielet nostaa Luojan luo!
Ei valtaa eikä kultaakaan, vaan rauhaa päälle maan!*